

Beslissing

Beslissing d.d. 15 november 2017 ex art. 3.9.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

DE ALGEMEEN DIRECTEUR, mr. J. Brouwer,
benoemd door de Stichting Tucht recht Banken,
KLAGER,
gemachtigde: mevrouw mr. C. Verboom-Kortlever,

tegen

mevrouw [verweerster],
werkzaam geweest bij [bank],
VERWEERSTER.

1. Het verloop van de procedure

1.1 Op 17 februari 2017 heeft [bank] (verder: de bank) een melding ingediend bij de Stichting Tucht recht Banken. Deze melding heeft betrekking op verweerster.

1.2 Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Het onderzoek heeft geresulteerd in een klachtrapport dat bij brief van 6 september 2017 bij de secretaris van de tuchtcommissie is ingediend.

1.3 Bij brief van 11 september 2017 is het klachtrapport door de secretaris van de tuchtcommissie aan verweerster gezonden.

1.4 Op de vergadering van 18 oktober 2017 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze vergadering zijn verschenen de gemachtigde van klager, mw. mr. C. Verboom-Kortlever. Verweerster is, zonder bericht van verhindering, niet ter vergadering verschenen. Tijdens de vergadering waren voorts aanwezig mw. E. Govers, werkzaam bij Stichting Tucht recht Banken en dhr. M. Olthof, beoogd medewerker van de tuchtcommissie.

1.5 Klager heeft op genoemde vergadering het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een schriftelijke pleitnotitie die bij de stukken is gevoegd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter vergadering stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1 Verweerster was vanaf augustus 2016 gedetacheerd bij de bank, in de functie van [adviseur].

2.2 Verweerster heeft op 19 augustus 2016 de Bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd.

2.3 Uit onderzoek van de afdeling [onderzoek] (verder: [onderzoeksafdeling]) van de bank blijkt dat verweerster rekeninggegevens van klanten van de bank heeft bekeken zonder dat daartoe een zakelijke aanleiding bestond. Uit het door [onderzoeksafdeling] uitgevoerde onderzoek, volgt dat verweerster in de periode van 18 november 2016 tot en met 7 januari 2017 klantgegevens heeft bekeken zonder dat daartoe een zakelijke aanleiding bestond. In totaal heeft verweerster in deze periode van tien verschillende klanten van de bank in totaal twintig maal zonder zakelijke aanleiding rekeninggegevens geraadpleegd.

2.4 Uit interne regels van de bank blijkt dat het medewerkers niet is toegestaan om zonder zakelijke aanleiding klantgegevens te bekijken. In het zich bij de stukken bevindende document met als titel [interne integriteitsregeling bank], versie augustus 2014, staat in artikel 2.1.4. over het omgaan met informatie onder meer vermeld dat vertrouwelijke informatie alleen mag worden gebruikt voor het specifieke doel waarvoor de informatie is verkregen.

2.5 De detachering van verweerster bij de bank is in verband met het voorgaande beëindigd op 16 januari 2017. De bank heeft voorts de gegevens van verweerster voor een periode van vier jaar opgenomen in het interne verwijzingsregister van de bank.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1 De klacht houdt in dat Verweerster in strijd met de gedragsregels 1 en 4 van de aan de Bankierseed verbonden Gedragscode heeft gehandeld. Deze gedragsregels luiden:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig;
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden;

3.2 Klager voert, kort samengevat, ter onderbouwing van de klacht het volgende aan. Verweerster heeft zonder zakelijke aanleiding in de periode van 18 november 2016 tot 7 januari 2017 rekeninggegevens van klanten van de bank bekeken. Het betreft rekeningen van tien personen, zijnde, naast haarzelf, familieleden en vrienden en twintig raadplegingen op zes verschillende dagen. Zij heeft door op deze wijze te handelen misbruik gemaakt van de bevoegdheden die zij uit hoofde van haar functie had. Verweerster heeft de privacy van de betrokken klanten van de bank geschaad en heeft zich niet opgesteld zoals van een zorgvuldig en integer bankmedewerker mag worden verwacht.

3.3 Klager heeft op de vergadering van 18 oktober 2017 verzocht om aan verweerster een maatregel bestaande uit verplichte educatie, zoals een online integriteitsmodule, op te leggen. Klager heeft ter motivering van de verzochte maatregel aangevoerd dat deze zaak zich onderscheidt van soortgelijke zaken, waarin beroepsverboden zijn opgelegd. Hiertoe heeft klager erop gewezen dat verweerster, anders dan in andere reeds door de tuchtcommissie besliste soortgelijke zaken, de door haar waargenomen gegevens niet heeft gedeeld met derden, dat zij geen leidinggevende functie binnen de bank had en dat het aantal raadplegingen zonder zakelijke aanleiding lager was.

3.4 Verweerster heeft haar standpunt in een aan klager gerichte e-mail van 17 maart 2017 uiteengezet. Het bekijken van de rekeninggegevens was uit nieuwsgierigheid. Zij heeft deze gegevens nooit met derden gedeeld. Verweerster is zich ervan bewust dat haar handelwijze fout was en dat zij dit nooit had moeten doen. Door het incident is zij wakker geschud. Zij weet dat zij haar werkgever teleur heeft gesteld. Zij biedt haar excuses voor haar handelen aan. Verweerster is van oordeel dat zij genoeg nadeel heeft ondervonden door de beëindiging van haar detachering en de omstandigheid dat zij, vanwege de opname in het interne verwijzingsregister van de bank, voor een periode van vier jaar niet werkzaam zal mogen zijn bij de bank.

4. De gronden van de beslissing

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerster in strijd is met de door haar afgelegde Bankierseed en de daaraan verbonden Gedragscode, zoals gepubliceerd op de website van de Stichting Tuchtrect Banken.

4.2. Verweerster heeft, zonder dat daartoe een zakelijke aanleiding bestond, in de periode van 18 november 2016 tot en met 7 januari 2017 van tien verschillende klanten van de bank in totaal twintigmaal rekeninggegevens van klanten van de bank op zes verschillende dagen geraadpleegd. Door op deze wijze te handelen heeft verweerster in strijd met de binnen de bank geldende regels gehandeld. In het bijzonder heeft verweerster zich niet gehouden aan de artikel 2.1.4. van de [interne integriteitsregeling bank], versie augustus 2014, staan vermeld. Het was verweerster ingevolge dat artikel niet toegestaan deze klantgegevens zonder zakelijk doel te raadplegen.

4.3. Anders dan klager ter vergadering heeft aangevoerd is de tuchtcommissie van oordeel dat niet kan worden vastgesteld dat verweerster in strijd heeft gehandeld met de interne regels van de bank die staan vermeld in de [interne privacyrichtlijn bank], welk document door klager tijdens de vergadering aan de tuchtcommissie is overgelegd. Op de eerste pagina van dit document staat bij 'Versie, Datum' vermeld: '1.4, 22 februari 2017'. Aangezien de klacht betrekking heeft op handelingen van voor die datum en de detachering van verweerster per 16 januari 2017 is beëindigd zal de tuchtcommissie de gegrondheid van de klacht niet toetsen aan de inhoud van dit document.

4.4. Verweerster heeft door op de wijze, zoals hiervoor in paragraaf 4.2 omschreven, in strijd gehandeld met de interne regels van de bank en heeft zij zich niet integer gedragen. Verweerster heeft zich aldus schuldig gemaakt aan schending van de gedragsregels 1 en 4 van de Gedragscode, behorende bij de Bankierseed. De tuchtcommissie acht, gelet hierop, de klacht gegrond.

4.5. In de omstandigheden van deze zaak ziet de tuchtcommissie aanleiding om ter zake te volstaan met een berisping. In dit verband wijst de tuchtcommissie in het bijzonder op de omstandigheid dat door verweerster in een periode van enkele maanden in totaal twintigmaal op zes verschillende dagen zonder zakelijke aanleiding rekeninggegevens van tien klanten zijn bekeken. Gelet hierop is de omvang van de schending beperkt gebleven. Voorts heeft verweerster laten blijken dat zij zich terdege bewust is van de ontoelaatbaarheid van haar handelen.

5. De beslissing

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht gegrond;

legt aan verweerster de maatregel van berisping op.

Aldus beslist door mr. A.P.M. van Rijn, voorzitter, mr. J.W.M. Tromp en M.W. Scholten, in aanwezigheid van mr. M. Bijleveld, secretaris.

voorzitter

secretaris

Deze beslissing is aan partijen verzonden op 15 november 2017.

Ingevolge artikel 4.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerster en klager tegen deze beslissing binnen 1 maand na dagtekening van de beslissing daarvan hoger beroep instellen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.